

РЕШЕНИЕ

№ 4202

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11141** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 172, ал.

5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Д. В. срещу ЗППАМ № 20-4332-006637/19.10.2020 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от б/шест/ месеца, като са отнети и СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели С..

В жалбата се твърди, че оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. Г. е постъпила молба, в която заявява, че поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.Претендира разноски.

Ответникът - полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 18.10.2020г. около 18,00 часа в [населено място], е установено, че В. Д. В. е предоставил собствения си лек автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] на Г. И. В., който е неправопособен водач.

Съставен е АУАН бл. № 694049/18.10.2020 г.

Въз основа на АУАН е съставена ЗППАМ № 20-4332-006637/19.10.2020 г. от полицейски инспектор към СДВР, отдел " Пътна полиция " СДВР, с която на В. Д. В. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ - прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6/шест/ месеца, като са отнети и СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП., контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като на основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП., при изпълнение на функциите си по този закон определените от Министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. Издадена е Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, с която полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4 и т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите, посочени в разпоредбата съществени реквизити и същата е мотивирана, съобразно и според изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

В чл. 171 от ЗДвП. са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП., която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

Оспорената заповед е материално законосъобразна. Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП. изрично предвижда възможност да бъде прекратена регистрацията на МПС на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е неправомерно, не притежава свидетелство за управление на МПС, ако е лишено от правото да управлява МПС или е с временно отнето СУМПС.

С АУАН бл. № 695872/18.10.2020 г е установено, че Г. И. В., е неправопособен водач, който на 18.10.2020 г. е управлявал лек автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Д. В..

Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП. има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

Безспорно е обстоятелството, че собственик на управлявания автомобил е В. Д. В..

Вярно е, че оспореният акт засяга по неблагоприятен начин жалбоподателя, тъй като той се явява собственик на процесния автомобил и временното прекратяване на регистрацията на практика препятства ползването му, но това засягане е предвидено и отчетено от законодателя при приемането на съответното законодателно решение, а именно - да включи в обхвата на мерките по чл. 171, т. 2а всички собствениците на автомобили, управлявани от неправопособни лица или такива с отнето СУМПС, без оглед на това дали именно собственикът е лицето, по отношение на което е констатирано някое от посочените в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП.

В съответствие с чл. 22 от ЗАНН целта на принудителната мярка е да се предотврати и преустанови извършването на други административни нарушения от такива (неправопособни или с отнето СУМПС) лица и в случая съдът намира мярката за напълно съответна на посочената легитимна цел.

Що се отнася до доводите на жалбоподателя, че същият не е предоставил автомобила, същите са необосновани. С оглед липсата на конкретни данни и доказателства, съдът приема твърденията за недоказани.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. В. срещу ЗППАМ № 20-4332-006637/19.10.2020 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел " Пътна полиция " СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от б/шест/ месеца, като са отнети СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели С..

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: